

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 583/2025-28

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľa [REDAKOVANÉ], a maloletej sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej zákonným zástupcom [REDAKOVANÉ], právne zastúpených advokátkou JUDr. Kristínou Malou Piovarčiovou, PhD., Štúrova 20, Košice, proti postupu Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. K2-17Em/1/2023 (pôvodne konanie vedené Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 17Em/1/2023) takto

rozhodol:

1. Postupom Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. K2-17Em/1/2023 **bolo porušené** základné právo sťažovateľov na prerokovanie ich vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Košice **prikazuje**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. K2-17Em/1/2023 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie **1 000 eur**, ktoré **je** mu Mestský súd Košice **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Maloletej sťažovateľke **priznáva** finančné zadosťučinenie **1 500 eur**, ktoré **je** jej Mestský súd Košice **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Mestský súd Košice **je povinný** nahradiť sťažovateľom trovy konania **1 543,36 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľov do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
6. Vo zvyšnej časti ústavným sťažnostiam **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 8. augusta 2025 v znení jej doplnenia, vedenou ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2080/2025 sa sťažovateľ domáhal vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v napadnutom konaní označenom v záhlaví tohto nálezu (konanie vedené pôvodne okresným súdom). Sťažovateľ navrhol uloženie príkazu mestskému súdu konať bez zbytočných prietáhov a priznať mu primerané finančné zadost'učinenie 5 000 eur, ako aj náhradu trov konania.
2. Ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 11. augusta 2025 vedenou pôvodne pod sp. zn. Rvp 2092/2025 sa maloletá sťažovateľka domáhala vyslovenia porušenia totožných práv zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v totožnom napadnutom konaní, pričom sa domáhala uloženia totožného príkazu mestskému súdu, ako aj priznania primeraného finančného zadost'učinenia 5 000 eur a náhrady trov konania.
3. Uznesením ústavného súdu sp. zn. PLs. ÚS 48/2025 z 10. septembra 2025 boli ústavné sťažnosti sťažovateľov spojené na spoločné konanie ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2080/2025.
4. Z ústavných sťažností a vyžiadaného spisu vzťahujúceho sa na napadnuté konanie vyplýva, že sťažovatelia sú účastníkmi napadnutého konania vo veci nariadenia výkonu rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 43P/45/2019 z 29. novembra 2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/81/2022 z 30. januára 2023 vo výroku o úprave styku sťažovateľa ako otca s maloletou sťažovateľkou – jeho dcérou (ďalej len „exekučný titul“).
5. Konanie vo veci začalo podaním návrhu zo strany sťažovateľa 20. apríla 2023. Vec napadla okresnému súdu, z ktorého právomoc prešla následne v súvislosti s prechodom výkonu súdnictva na mestský súd s účinnosťou od 1. júna 2023.
6. Uznesením mestského súdu z 11. augusta 2025 bol nariadený výkon exekučného titulu.
7. Uznesením ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 583/2025 z 1. októbra 2025 boli ústavné sťažnosti sťažovateľov prijaté na ďalšie konanie v celom rozsahu.

II.

Argumentácia sťažovateľov

8. Sťažovateľ argumentuje, že jeho návrh bol na príslušnom súde (bod 4 tohto odôvodnenia) podaný 19. apríla 2023, takže od jeho podania dosiaľ uplynulo obdobie dlhšie ako dva roky, čo nie je v súlade s požiadavkami prerokovania veci bez zbytočných prietáhov. Sťažovatelia namietajú nesústreďenosť v postupe mestského súdu, ktorý vec prejednal meritórne len v minimálnom rozsahu, pričom jeho nečinnosť má ďalekosiahle dôsledky na rodinné väzby sťažovateľov. Mestský súd neskúma opakované návrhy povinnej – matky maloletej sťažovateľky na odročenie pojednávania, ale pojednávania automaticky odročuje.

9. Sťažovatelia akcentujú citlivosť predmetu konania vyžadujúcu zo strany konajúcich súdov zvýšenú pozornosť.

10. Zo strany sťažovateľov ako účastníkov napadnutého konania nedošlo k správaniu, ktoré by prispelo k predĺženiu napadnutého konania. Naopak, sťažovateľ vystupoval v napadnutom konaní aktívne, domáhajúc sa prerokovania veci bez zbytočných prietáhov podaním sťažnosti na postup mestského súdu, ako aj promptným reagovaním na výzvy.

11. K samotnému postupu mestského súdu sťažovatelia namietajú nečinnosť bez existencie zákonnej prekážky, ako aj nesústredený a neefektívny postup z dôvodu nesprávne vedeného konania.

12. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sťažovatelia odôvodňujú pocitom straty dôvery v súdny systém, ale aj pocitom bezmocnosti pri ochrane rodičovských práv. Zvlášť znepokojujúce je, že ide o konanie o výkon rozhodnutia, v ktorom by mal súd aktívne prihliadať na kritickú rodinnú situáciu, v ktorej sa sťažovateľ nachádza a ktorú svojou nečinnosťou a nesústredenosťou ešte prehľbuje.

III.

Vyjadrenie mestského súdu

13. Na výzvu ústavného súdu sa k ústavným sťažnostiam vyjadril mestský súd v zastúpení jeho podpredsedníčkou prípisom sp. zn. 1Sprv/894/2025 zo 17. októbra 2025, ktorého súčasťou bol prehľad procesných úkonov vykonaných vo veci sťažovateľov. Podpredsedníčka mestského súdu zdôraznila, že v reakcii na sťažnosť sťažovateľa bol nad ďalšou plynulosťou konania vo veci nariadený dohľad v mesačných intervaloch, pričom zároveň navrhla priznanie finančného zadosťučinenia v nižšej ako žiadanej sume.

14. Ústavný súd nevyhodnotil ako nevyhnutné vyžiadať si vyjadrenie sťažovateľov ku skutočnostiam uvádzaným vo vyjadrení mestského súdu, keďže obsahovalo najmä popis jednotlivých úkonov súdu známych sťažovateľom zo spisu, ako aj oznámenie o výkone dohľadu nad vecou v mesačných intervaloch.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavných sťažností

15. Ústavný súd v súlade s § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podania mestského súdu a obsahu ústavných sťažností sťažovateľov, berúc do úvahy skutočnosti vyplývajúce z predmetného spisu vzťahujúceho sa na napadnuté konanie, dospel k záveru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

16. V kontexte predmetu ústavného prieskumu, ktorým je posúdenie existencie zbytočných prietáhov v postupe všeobecného súdu, ústavný súd akcentuje, že povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného konania v čl. 17 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a čl. 12 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), podľa ktorých súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná

a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu (resp. účastníkov konania) a iných osôb.

17. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02).

18. Vzhľadom na špecifickosť dotknutého konania je potrebné uviesť, že postup súdu v konaní o výkon rozhodnutia o starostlivosti maloletých detí bude v zásade vždy odlišný, pretože je závislý od konkrétnych okolností prípadu (m. m. IV. ÚS 452/2013). Nevyhnutné je pritom dôsledne prihliadnuť v každej fáze konania o výkon rozhodnutia na záujem maloletého dieťaťa. Súd teda nemôže len mechanicky vychádzať z úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vo vykonateľnom rozhodnutí, je povinný neustále vyhodnocovať, či nútený výkon rozhodnutia je v záujme maloletého (m. m. II. ÚS 375/2015). V konaní o výkon súdneho rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloletých súd len vytvára, prípadne zabezpečuje vhodné predpoklady na realizáciu rozhodnutia, nemá však vo svojej moci dosiahnuť, aby jeho pôsobenie vždy viedlo k výkonu rozhodnutia (m. m. IV. ÚS 452/2013).

19. Pri hodnotení, či súd v konaní o výkon rozhodnutia vo veci starostlivosti maloletých detí konal bez zbytočných priet'ahov a či konal sústredene, je potrebné zohľadniť uvedené špecifiká. Nemožno preto automaticky vychádzať z dĺžky konania, početnosti procesných úkonov súdu alebo z efektivity, akú jeho činnosť dosiahla (m. m. IV. ÚS 452/2013, II. ÚS 183/2019).

20. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že konanie o výkon rozhodnutia vo veciach starostlivosti o maloletých tvorí štandardnú a pomerne početnú súčasť rozhodovacej činnosti súdov a napriek špecifickej povahe takéhoto konania vyžadujúcej citlivý prístup orgánov verejnej moci ho v zásade nemožno považovať za zložitú vec (II. ÚS 549/2023).

21. Vzhľadom na nevyhnutnosť zohľadňovania najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa aj v konaní o výkon rozhodnutia o starostlivosti o maloletých sa s prihliadnutím na konkrétne okolnosti vec sťažovateľov javí ako skutkovo zložitejšia, a to aj s prihliadnutím na existenciu konfliktu medzi rodičmi maloletej sťažovateľky spôsobeného dlhodobým odmietavým postojom matky maloletej sťažovateľky tak k rešpektovaniu súdnych rozhodnutí, ako aj k akejkoľvek spolupráci s príslušnými úradmi zameranej na riešenie zložitej situácie (správa zo šetrenia pomerov v rodine maloletej sťažovateľky doručená 25. júna 2025).

22. Súčasťou prvého kritéria je aj povaha prerokúvanej veci. Výkon súdneho rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloletú, ktorý je predmetom napadnutého konania, si nevyhnutne zo strany vo veci konajúceho súdu vyžaduje mimoriadnu starostlivosť pri rozhodovaní (rozsudok ESLP vo veci H. proti Spojenému kráľovstvu, sťažnosť č. 9580/81, rozsudok z 8. 7. 1987, § 85). V rámci tejto požiadavky sa potom podstatne mení aj pohľad na posúdenie priet'ahov v predmetnej veci

vo vzťahu k právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručenému čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorého účelom je, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli čomu prebieha súdne konanie (m. m. II. ÚS 66/02, II. ÚS 80/2010).

23. Vzhľadom na uvedené ústavný súd aj v tomto prípade osobitne pri svojom rozhodovaní zohľadnil predmet a účel tohto konania, ako aj povahu a rozsah ujmy, ktorá na vzájomných vzťahoch medzi rodičmi a deťmi vzniká v dôsledku zbytočných prietáhov v konaní o výkone súdneho rozhodnutia o úprave právnych pomerov rodičov k maloletým deťom.

24. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prietahom. V rámci hodnotenia prípadných zbytočných prietáhov v napadnutom konaní z hľadiska druhého kritéria ústavný súd zistil, že na žiadosť právnej zástupkyne sťažovateľa bol odročený informatívny výsluch nariadený na 16. júl 2024, z dôvodu čoho došlo k určaniu náhradného termínu na 14. august 2024. Dňa 23. októbra 2024 právna zástupkyňa sťažovateľa zároveň požiadala o nenariadovanie pojednávania od 18. novembra 2024 do 6. decembra 2024. Uvedené skutočnosti signalizujú nepriamy podiel sťažovateľa ako účastníka konania na predĺžení napadnutého konania. Na uvedenú skutočnosť ústavný súd prihliadol pri rozhodovaní o sume finančného zadostučinenia. Využívanie zákonných oprávnení na podanie návrhov či opravných prostriedkov zo strany sťažovateľa však nemožno pričítať na jeho ťarchu.

25. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, bol postup mestského súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd pritom vychádzal zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

26. Z prehľadu procesných úkonov vyplýva, že mestský súd po začatí konania v apríli 2023 konal promptne až do augusta 2023, keď bolo nariadené neodkladné opatrenie spočívajúce v uložení povinnosti účastníkom konania podrobiť sa odbornému sociálnemu a psychologickému poradenstvu po dobu 9 mesiacov. Ako nesústredený hodnotí ústavný súd postup vo veci konajúceho súdu, ktorým došlo k doručovaniu citovaného rozhodnutia o neodkladnom opatrení vydaného v auguste 2023 až v októbri 2023.

27. Neodkladným opatrením bola okrem iných príslušnému úradu práce uložená povinnosť podať súdu prvej inštancie správu o výsledkoch poskytnutého poradenstva. Po uplynutí stanovenej lehoty 9 mesiacov príslušný úrad práce na mestským súdom urobenú výzvu (apríl 2024) nereagoval, pričom táto nečinnosť bola zo strany mestského súdu akceptovaná bez akejkoľvek ďalšej reakcie. Mestský súd tak svojím neefektívnym postupom neplnil svoju povinnosť vytvárať, prípadne zabezpečovať vhodné predpoklady na realizáciu rozhodnutia (bod 17 tohto odôvodnenia). Plnenie rozhodnutia totiž možno v súlade s príslušnými ustanoveniami dosiahnuť (aj) účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve (vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, v znení vyhlášky č. 413/2023 Z. z.).

28. Neefektívnym je rovnako postup mestského súdu súvisiaci s nariadovaním informatívneho výsluchu, keď k odročeniu nariadených termínov došlo na základe žiadostí matky maloletej

podaných deň pred stanovenými termínmi, pričom mestský súd požadoval od matky maloletej predloženie listinných dôkazov preukazujúcich existenciu ospravedlniteľných dôvodov (starostlivosť o maloletú z dôvodu jej choroby a účasť na dovolenke) a bez akejkoľvek ďalšej reakcie na predložené čestné prehlásenie v súvislosti s informatívnym výsluchom ďalšiu aktivitu nevyvíjal, čo viedlo napokon k tomu, že informatívny výsluch sa neuskutočnil.

29. V období od septembra 2024, keď matka maloletej predložila mestskému súdu čestné prehlásenie, až do júna 2025, keď mestský súd opätovne požiadal príslušný úrad práce o podanie správy a potrebnú súčinnosť, neboli vo veci vykonávané žiadne procesné úkony. Je však nutné poznamenať, že v určenom období právna zástupkyňa sťažovateľa požiadala o nenariadovanie termínov pojednávania v období od novembra do decembra 2024. Aj napriek uvedenému však nečinnosť mestského súdu v označenom období prekročila sedem mesiacov. Uvedená nečinnosť mestského súdu spoločne s jeho nesústredenou a neefektívnou činnosťou spôsobili, že k nariadeniu výkonu súdneho rozhodnutia došlo až po uplynutí viac ako 28 mesiacov od podania návrhu (návrh podaný v apríli 2023, pričom k nariadeniu výkonu súdneho rozhodnutia došlo v auguste 2025), a to aj napriek tomu, že v súlade s § 377 ods. 1 CMP súd rozhodne o nariadení výkonu rozhodnutia alebo o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia do šiestich mesiacov od začatia konania.

30. Zohľadňujúc skutočnosti nesústredeného a neefektívneho postupu súdu prvej inštancie, ako aj obdobie jeho nečinnosti vo vykonávacom konaní, ktorého predmetom bol exekučný titul vydaný vo veci starostlivosti o maloleté dieťa, ústavný súd dospel k záveru, že postupom mestského súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie ich veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva sťažovateľov na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výrokovej časti tohto nálezu.

V.

Príkaz vo veci konať a primerané finančné zadost'učinenie

31. V napadnutom konaní bol 11. augusta 2025 nariadený výkon exekučného titulu. Vzhľadom na skutočnosť, že v súčasnosti súd prvej inštancie vykonáva procesné úkony súvisiace s doručovaním súdneho rozhodnutia, a s prihliadnutím na možnosť prípadnej realizácie oprávnenia súdu prvej inštancie uskutočniť výkon rozhodnutia v prípade, že jeho úkony smerujúce k dobrovoľnému splneniu povinnosti zostanú bezvýsledné (§ 384 a nasl. CMP), ústavný súd uložil mestskému súdu príkaz vo veci konať bez zbytočných prietahov (bod 2 výrokovej časti tohto nálezu).

32. Ústavný súd napokon rozhodol vo veci navrhovaného priznania primeraného finančného zadost'učinenia. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadost'učinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

33. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci, prihliadajúc na jej faktickú zložitnosť a berúc do úvahy nesústredenú a neefektívnu činnosť súdu prvej inštancie, ako aj obdobie nečinnosti, povahu a rozsah práv sťažovateľov, ktoré boli porušené, predmet konania, ako aj jeho význam pre sťažovateľov so zdôraznením osobitosti veci starostlivosti súdu o maloletých, ktorá

bola predmetom tohto konania, a zohľadňujúc okolnosti na strane sťažovateľa spôsobujúce čiastočné predĺženie napadnutého konania, ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade je spravodlivé a konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci primerané priznanie finančného zadosťučinenia sťažovateľovi 1 000 eur a maloletej sťažovateľke 1 500 eur (body 3 a 4 výrokovej časti tohto nálezu). Vzhľadom na priznanie finančného zadosťučinenia v sume nižšej oproti sťažovateľmi navrhovanej sume (každému po 5 000 eur) vo zvyšnej časti ústavný súd ústavným sťažnosťami nevyhovel (bod 6 výrokovej časti tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

34. Ústavný súd napokon rozhodol o náhrade trov konania, pričom jej sumu určil podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), vychádzajúc zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2025 v sume 371 eur (1/4 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky), tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby za rok 2025 v sume 14,84 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky).

35. Sťažovateľovi priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie ústavnej sťažnosti) celkovo sumu 771,68 eur. Maloletej sťažovateľke priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie ústavnej sťažnosti) rovnakú sumu 771,68 eur. Celková suma náhrady trov konania sťažovateľov predstavuje 1 543,36 eur.

36. Vzhľadom na uvedené ústavný súd vo veci náhrady trov konania sťažovateľov rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 5 výrokovej časti tohto nálezu. Priznanú náhradu trov konania je mestský súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľov (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. novembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu